

da je pritožba patronova došla bila papeževemu nunciju v roke in da se gosp. Klunu še to ne privoši, da bi vsaj provizorno opravljal maše po volji patronovi! Kendar pride iz Rima rešitev, upamo, da bomo lahko vso zgodovino po virih njenih priobčili. Jako interes antna bode.

— (Pobirki iz časnikov.) Pretekli teden je bilo več listov „Laibacherice“ polno popisov onega velikega špek-takelna, ki je bil 15. dne t. m. v Krškem, ko je g. Hotschewar izročeval novo šolsko poslopje občini Krški. Po poročilu „Laib.“ so doneli pri napitnicah tako vibarni „stürmische Hochrufe“, da se je v okolici zemlja tresla, Štajarski šampanje pa je tekel tako scurkoma, da se je bilo batiti povodnje. Mi se ne čudimo nobeni napitnici, ki smo jih brali v „Laib.“, vsaj so vsi gospodje prišli slavit nemško solo v kmečke m mesticu, pa tudi telegrami so čisto naravni, ki so iz Ljubljane došli od g. Gertschera, od g. Deschmana in Wretschkota iz Dunaja in iz Kranja od dež. poslanca „in spe“ g. Dollenza, al zavzeli smo se napitnici „narod nega“ poslanca g. Vil. Pfeiferja, v kateri je reklo, da se je le kar čuditi razcvetu ljudskih šol, ki so, hvala novim šolskim postavam, že tako visoko stopinjo doseglo, da bi poprej nihče ne bil kaj tacega si misliti mogel. Mi ne govorimo o tem, kar je enoglasna misel vseh izvedenih konservativnih mož o sedanjem ljudskem šolstvu, in rečemo le to, ko bi bil gosp. Viljem Pfeifer hudo ostro kritikobral, ki jo je nedavno sama ultraliberalna in ustavoverna „Neue fr. Presse“ izrekla „über die Volks- und Mittelschulen in Oesterreich“, ne bi se bil tako zelo spozabil, da je tudi on slavo pel sedanjemu šolskemu „razcvetu!“ Kdor pa še hoče vedeti, kako drugi sodijo Hotschewarjevo Krško na pravo, naj bere 287. list „Vaterlanda“ in pa 229. list „Agramer Presse“.

— (Posiv gosp. predstojnikom podružnic kmetijskih.) Leto se bliža k koncu; mnogi gosp. predstojniki podružnic pa še niso poslali od gosp. družbenikov nabranih doneskev. Naj blagovolijo to kmalu storiti!

Odbor družbe kmetijske.

Svojemu plemenitemu prijatelju

dr. Etbinu Henriku Costi

v hvaležen spomin. *)

His life was gentle; and the elements
So mix'd in him, that Nature might stand up,
And say to all the world, This was a man!
Shakespeare, Julius Caesar.

Venec v zahvalo dolžno otožen brezkončno pokladam
Tebi na rako v spomin, blagi slovenski bojni.
Britko občuti bolést brez konca ljubeča Te duša,
Kteri ostalo imé Tvoje svetó je vsegdár,
Tvoje, prijatelj, imé, katero i mnogim Slovenom
Vedno ostane dragó, dokler jim vtriplje srce.
Lét sem Te mnogo poznal in rečem, poznal sem človeka,
Česar značaj je pošten, vedno je bil si jednák.
Drugo slaví Te peró, Slovenom poroča o Tebi,
Jaz le to naj povem: Ti si prijatelj bil moj.
V prvi mladostti, ko znal za pota še nisem v bodočnost,
Našel vodnika sem vže v Tebi, učeni Sloven.

*) Meseca oktobra t. l. je minolo ravno dvanajst let, kar sem bil izpoznał dr. Costo. Ker je bil 19. dné t. m. njegov god, naj služi moja pesem v obnovljenje njegovega spomina pri Slovenih in v znak moje prijateljske hvaležnosti.

Tvoje besede modrost ljubezen mi vnela do dôma,
Ti si me prvi učil: slehrn je človek ti brat.
Nagla je rada mladost, izkušenj pogreša življenja,
Ti si brzal mi krepóst mojo duševno skrbnó.
Videl v otožnih si dneh, v veselih si videl me dnevi,
Zvest si mi bil tolažnik, mojo si mnóžil radóst.
Ako vpadal mi up na potu je s trnjem posutim,
Ako je dušna krepóst meni slabéla kedaj,
Tí si prišel in dejál: prijatelj, pogumnost ohrani,
Skoro potihne vihár, solnce prisije svetló!
Tvoje besede zvené mi vedno po vžaljeni duši,
Da-si je vmožnil Tvoj glas, témni zakriva Te grob.
Koliko vže izpoznał za Toboj slovečih rojákov
Jaz sem, a Tebe niggár, zabil ne bodem, niggár.
Ko si zatisnil očí, slavili so Tebe Sloveni,
Z venci zasúli Ti grob, glasen zavzdignili jók,
Vencev so rože suhé, otrli solzé so čestilci,
Meni se nova budí toga in silna bolést,
Kedar se ná-Te spomin v ostavljeni duši probúja
Ter promišlujem, kaj Ti meni in rôdu si bil.
Vendar tolažbo imám, slavili Te bodo zanamci
In spominjali zvestó Tebe se, Tvojih zaslúg.
Kar si me nekdaj učil, z veseljem sedaj izpoznavam:
Istina bila je zgolj, hvala Ti bodi na vék!
Tebi se duh oproščen telesa raduje v višini,
Ná-Te do konca jaz dní v srci ohramim spomín!

Jos. Cimperman.

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Z Dunaja. — Z novo Avstrijsko-Ogersko pogodbo menda ne bode letos nič. Sklepi tukajšnje zbornice poslancev o „žganjarijski postavi“ se Ogerskim žganjarijam tako nevarni zdijo, da Magjari ne sprejmóte postave, ki pa je en kos nove pogodbe. Od druge strani pa je tudi dolžnost Dunajskega državnega zборa, resno prevdariti, ali se more Avstrija s tako državo kakor je Ogerska v pogodbo spuščati, ki je v svojih financah popolnem na kant prišla in tako malo zaupanja pri drugih državah vživa, da, ko je hotela unidan 80 milijonov gold. na pósodo vzeti, ni dobila več kot 47 milijonov. Prihodnje leto potrebuje Ogerska 350 milijonov gold., pa še 80 milijonov ne more zberačiti! S tem je prevzetna Magjarija ponižana še bolj kakor je bila Turčija leta 1874., čeravno je ta že takrat na pol falitna bila.

— Zbornica poslancev je postavo o prenaredbi davkov odložila za nedoločen čas, ali, kakor se od nekaterih strani sliši, za — zmirom. Toliko je gotovo, da prihodnje leto še ne stopi v veljavo. Na korist davkeplačevalcev pa je želeti, da ne stopi nikoli.

— Predsednik Italijanske zbornice poslancev Crispi, prvak prekucijske stranke, ki je v Parizu z Gambetto, z Bismarkom pa v Berolinu snoval komplot zoper prihodnjo volitev papeževu, je prišel tudi na Dunaj — čemu?

— Učiteljskim pripravnikom (preparandom), ki so še podvrženi vojaščini v našem cesarstvu, je c. k. vojno ministerstvo po vodstvih pripravnic vedeti dalo, da smejo oproščenja od triletne vojaške službe prositi, ako se zavežejo, da, če bodo za vojaščino potrjeni asentirani), ob šolskih počitnicah priti na 6tedenske vojaške vaje. Za to oproščenje od 3letne vojaške službe morajo prositi že pred asentiranjem ali vsaj zadnji čas pri asentiranji.

Iz Zagreba. — 19. dne t. m. je bila slovesna instalacija vseučiliščinega rektorja dr. Koste Vojnoviča